

Formanden:

Kan vi ikke få så megen ro, at ministeren kan høre den ros, han får?

Keld Andersen (KF):

Det synes jeg ville være godt.

Det drejer sig om ændringsforslag nr. 1, hvor jeg er glad for at kunne konstatere, at boligministeren har bøjet sig for de argumenter, der under udvalgsarbejdet er fremsat ikke mindst fra det konservative folkepartis side om, at denne lovs udvidelse også kommer til at gælde energibesparende foranstaltninger i forbindelse med erhvervsbyggeri og erhvervslejemaal i kommunale ejendomme.

Jeg kan derfor kraftigt anbefale, at man støtter dette ændringsforslag, og kan samtidig oplyse, at det konservative folkeparti ligeledes anbefaler de under nr. 2 og 3 af ministeren stillede ændringsforslag om at udvide løbetiden for disse realkreditlån fra 15 til 20 år.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg takker for de smukke bemærkninger og skal kun for en ordens skyld lige føje til, at når vi har imødekommet det konservative ønske på dette punkt, er det ud fra ønsket om at få gennemført energibesparende foranstaltninger; der er ikke herved slået hul på princippet om, at lånegrænsen for erhvervs-lån i øvrigt er 60 pct., eller at kommunale institutioner skal finansieres af kommunerne selv. Der er her tale om kommunale ejendomme, der jo ikke er institutioner, og derfor kan de realkreditfinansieres. I øvrigt tak for de smukke bemærkninger.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-

handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om stats-tilskud til energibesparende foranstaltninger vedrørende bygninger og om ændring af ligningsloven. (Tilskud til pensionister).

(Lovforslag nr. L 83. Fremsat 13/12 79. Første behandling 18/1 80. Betænkning 5/2 80).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Svend Andersen (S):**

Under første behandling af dette lovforslag nævnte jeg, at en ordning med direkte tilskud til isoleringsarbejde ville være at foretrække fremfor en ordning med fradrag i skat.

Jeg nævnte også, at bevarelsen af fradragsordningen for andre grupper end pensionister var et led i en aftale med andre partier her i salen, og hertil skal bemærkes, at der ikke under udvalgsarbejdet er fremkommet oplysninger eller tilkendegivelser fra disse partier, der gør, at denne forligsaftale kan ophøre.

Endvidere er der sket det, at der er foretaget en omdisponering af de midler, der ikke er blevet brugt, således at de penge, der bliver til rådighed, vil blive anvendt til bl. a. byforbedring og boligforbedring og hermed også til isolering.

Boligministeren har i besvarelse af et spørgsmål fra udvalget oplyst, at en ændring med tilskud til alle vil koste mere end 200 mill. kr., og dette beløb er efter det oplyste ikke til rådighed.

[Svend Andersen]

Af disse årsager skal jeg meddele, at vi ikke kan stemme for SFs ændringsforslag, men vi glæder os over, at pensionisterne nu med lovforslagets vedtagelse får bedre økonomiske muligheder for at få isoleret deres bolig.

Kalnæs (SF):

Udgangspunktet både for det lovforslag, boligministeren har fremsat, og for det ændringsforslag, vi har stillet, er, at den nuværende støtteordning ved isolering af ejerboliger ikke fungerer – den duer simpelt hen ikke.

Der blev afsat 600 mill. kr. til brug for isolering i ejerboliger, men det er sådan, at formentlig højst 300 mill. kr. bliver brugt, og det viser, at denne støtteform ikke har fungeret, for formålet med, at man har afsat de 600 mill. kr., må jo have været, at man ønskede isolering gennemført for dette beløb som tilskud.

Ordningen virker også meget urimelig. Det er således, at hvis man har en høj indtægt, får man et tilskud på op til 2.100 kr., hvis man har en lav indtægt, får man et tilskud på 1.350 kr. Jeg har for nylig talt med en pensionist, som havde isoleret i den tro, at hun fik udbetalt et beløb i stedet for et skattefradrag, da hun ikke betalte skat, men det viste sig, at hun så overhovedet ikke fik noget.

Dette, at folk, der ikke betaler skat, kunne risikere slet ikke at kunne få tilskud, bliver nu rettet for pensionisternes vedkommende, og denne ændring er vi meget glade for i socialistisk folkeparti.

Men det er altså stadig væk sådan, at folk med lave indkomster kun får $\frac{2}{3}$ af det tilskud, som folk med høje indkomster kan få, og det synes vi er en helt uacceptabel ordning.

Vi synes også, det er afgørende, at man laver denne ændring i støtteordningen nu, for det fremgår af et svar fra boligministeren på et spørgsmål, SF har stillet i boligudvalget, at der faktisk er overskudskapacitet til at producere isoleringsmaterialer i forårstiden, mens der er underskudskapacitet i efterårstiden. Ved at give en ekstra støtteordning nu kunne man altså sikre sig, at der kom folk i arbejde i Danmark, man kunne udnytte pro-

duktionskapaciteten og få isoleret flere ejerboliger.

Den samme konklusion, som vi i SF er kommet til, er energiministeren åbenbart kommet til, idet energiministeren den 5. februar 1980 ifølge B.T. har udtalt, at disse støtteregler for isolering skal ændres så hurtigt som overhovedet muligt. Og da må jeg sige, at der er altså en mulighed for at få dem ændret nu, hvis man støtter det ændringsforslag, som SF har stillet, idet det simpelt hen går ud på, at der gives mulighed for tilskud til alle, ligesom det i ministerens forslag er foreslået for pensionister. Jeg skal derfor anbefale, at man støtter vores ændringsforslag.

Dræbye (RV):

Det radikale venstre har sympati for det af SF stillede ændringsforslag, selv om man måske nok kan mene, at kravet om identitet mellem lovforslag ved første og anden behandling her strækkes til det yderste. Men vi vil alligevel ikke stemme for ændringsforslaget, og det hænger sammen med, at boligministeren i udvalgsarbejdet har givet tilsagn om, at der vil ske en samlet vurdering af tilskuddene til isolering og andre energibesparende foranstaltninger fra og med finansåret 1981. Vi opfatter derfor det foreliggende lovforslag som et forslag, der gælder primært for 1980, og som i øvrigt må ses i sammenhæng med, hvad der foretages på området fra og med 1. januar 1981 og beskæftigelsesplan 3. Derfor kan vi ikke støtte SF i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 16 stemte for, 99 imod.

§§ 1-4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-

[Formanden]

handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om elektriske stærkstrømsanlæg.

(Lovforslag nr. L 114. Fremsat 29/1 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Erenbjerg (S):**

Forslaget til lov om elektriske stærkstrømsanlæg indeholder en ændret organisation af de organer, der har til opgave at sørge for, at bestemmelserne vedrørende elektriske sikkerhedsspørgsmål udarbejdes rationelt, og at disse overholdes. Sikkerhedsbestemmelserne fastsættes i et af ministeren for offentlige arbejder udarbejdet stærkstrømsreglement efter indstilling fra elrådet. Elrådet er et bredt sammensat organ, der repræsenterer de befolkningsgrupper, der i særlig grad berøres af de elektriske sikkerhedsbestemmelser.

Rådet sammensættes af repræsentanter for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Forbrugerrådet, statens husholdningsråd og repræsentanter for organisationer, som har en direkte erhvervmæssig interesse i sikkerhedsbestemmelser på elområdet.

Til at føre tilsyn med, at de regler, der er nedfældet i stærkstrømsreglementet, overholdes, og til at følge den tekniske udvikling inden for området oprettes et direktorat under ministeren for offentlige arbejder, kaldet eltilsynet. Den del af tilsynet, som vedrører kontrol med elektriske artikler og godkendelse af disse, varetages stadig af Danmarks elektriske materielkontrol, forkortet Demko, hvis særlige opgave er at registrere og kontrollere alt elektrisk materiel beregnet til brug i Danmark.

Efter indførelsen i 1978 af den nye kontrolordning, der tillader markedsføring af nye produkter uden at afvente resultatet af Demkos undersøgelser, løste man op for en markedsføring, som vi vil følge med megen interesse. Udgifterne til denne prøvevirksom-

hed dækkes ind gennem afgifter for prøvning og undersøgelser af elektrisk materiel.

Endelig indeholder lovforslaget nærmere regler for tilsyn med ejeren eller brugeren af stærkstrømsanlæg.

Et stærkt stigende forbrug af el og ændrede forhold vedrørende forsyning med stærkstrøm har nødvendiggjort, at loven om stærkstrøm tages op til revision, og jeg kan tilsige ministeren vores fulde støtte til et positivt udvalgsarbejde omkring denne lov.

Brøndsted (V):

I sin skriftlige fremsættelse af 29. januar 1980, for to uger siden – man må altså konstatere, at dette lovforslag er lidt af en hastesag, når det allerede skal til første behandling i dag – beskæftiger ministeren sig meget med de vanskelige arbejdsforhold, som Demko, Danmarks elektriske materielkontrol, har i dag. Der er personalemangel, rationaliseringsundersøgelser af såvel laboratoriefunktion som de administrative forhold, lokale problemer, spredte lejemaal, trange forhold i laboratorier osv. osv. Alt dette lægges til grund for den sendrægtighed, den lange ekspeditionstid og dermed de urimelige ventetider på op til et år, der har præget Demkos arbejde, og som ofte har været omtalt i dagspressen og kritiseret. Demkos sendrægtighed har været til skade for salg på hjemmemarkedet og for eksport af danske elfabrikater.

Uden overhovedet at have kendskab til de interne forhold i Demko vil læseren af ministerens fremsættelse uvægerlig tænke: her er noget, som ikke fungerer; der må være noget galt i det firma. Det fornemmes som dårlig tilrettelæggelse, dårlig ledelse, med et miljø og et arbejdsklima, i hvilket intet fungerer, som det skal. Ved endnu en gennemlæsning af paragrafferne og teksten i lovforslaget spørger man sig selv: hvilken indflydelse vil det foreliggende lovforslag have på den kendsgerning, at Demko ikke fungerer, som det skal? Hvordan sikres det, at dette nåleøjefjernes efter en eventuel vedtagelse af den nye lov? Svaret må blive, at disse to ting ikke nødvendigvis behøver at have noget som helst med hinanden at gøre. Hvis den, der har ansvaret for Demko i dag – og det må vel være ministeren – greb ind for at få kontrolinstitutionen rettet op, kunne det udmærket gøres uden en ændring af loven. Hvor er